

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 25.10.2021 r. (znak: (...)/K.1344148/2021 - (...)), wydaną na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133), odmówił N. K. prawa do zasiłku chorobowego od 17.09.2021 r. do 05.11.2021 r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy przywołał treść przepisów na których oparł powyższą decyzję i podniósł, że 04.10.2021 r. i 18.10.2021 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. za pośrednictwem Platformy Usług (...) wpłynęły dokumenty wnioskodawczynie w celu ustalenia uprawnień i wypłaty zasiłku chorobowego, a mianowicie zaświadczenia płatnika składek ZUS Z-3b wraz z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego za w/w okres. Organ rentowy wskazał, że z konta ubezpieczonego N. K. wynika, że dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu podlega od 01.09.2021 r. i przed powstaniem niezdolności do pracy wnioskodawczynie nie miała 90-dniowego okresu ubezpieczenia chorobowego, a jednocześnie nie zachodzą okoliczności uprawniające do zasiłku chorobowego od pierwszego dnia ubezpieczenia (bez okresu wyczekiwania). Dlatego też organ rentowy uznał, że wnioskodawczynie nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Wnioskodawczynie N. K. nie zgadzając się z powyższą decyzją złożyła w dniu 23.11.2021r. odwołanie od tej decyzji od niej odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczynie podniosła, że w trakcie zatrudnienia na umowę o pracę od 07.04.2021 r. w sklepie (...), którego franczyzobiorcą jest jej mąż T. R. (1), podlegała ubezpieczeniu chorobowemu od 07.04.2021 r. Podniosła także, iż zgodnie z umową zawartą z siecią (...) Sp. z o.o." zabrania się współpracy osoby współmałżonka w działalności, dlatego jej mąż z obawy utraty jedyne źródła dochodu nie zgłaszał jej jako osoby współpracującej do ubezpieczeń, tylko jako pracownika, natomiast po konsultacji z pracownikiem (...) Oddział K. błąd ten został od razu skorygowany, tj. złożone zostały korekty zgłoszenia jej do ubezpieczeń społecznych jako osoby współpracującej oraz korekty deklaracji (...), (...) od 07.04.2021 r. oraz zostały uregulowane należne składki za cały ten okres, a jednocześnie w dniu 23.09.2021 r. złożony został do (...) Oddział K. wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie na ubezpieczenie chorobowe za okres od 01.04.2021 r. do 31.08.2021 r. Wnioskodawczynie wskazała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. pismem znak (...)- (...) z dnia 05.10.2021 r. wyraził zgodę na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, a przywrócony termin i wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie powoduje, że ubezpieczenie chorobowe będzie trwało nadal (k. 5-7).

W odpowiedzi na to odwołanie z dnia 22.12.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wniósł o jego oddalenie jako niezasadnego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podtrzymał generalnie swoją argumentację zawartą w treści zaskarżonej decyzji (k. 3).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

N. K. jest małżonką T. R. (1), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ Sklep (...) nr (...) ul. (...) (...) (...) K. Przedsiębiorstwo Handlowe (...)”.

Wnioskodawczynie została zatrudniona przez męża od dnia 7.04.2021r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku kasjer sprzedawca i z tego tytułu podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, chorobowym, wypadkowym).

W wyniku błędnej interpretacji przepisów, a także z uwagi na zaistniałe wątpliwości wynikające z umowy franczyzy między T. R. (2), a siecią (...), wnioskodawczyni została zgłoszona do ubezpieczenia z tytułu umowy o pracę zamiast z tytułu osoby współpracującej z (...).

Po ujawnieniu tej nieprawidłowości w dniu 10.09.2021 r. B. L., księgowa zajmująca się (...), dokonała korekty zgłoszenia N. K. do ubezpieczenia społecznego w ten sposób, że wyrejestrowała wnioskodawczynię z dniem 07.04.2021 r. z tytułu umowy o pracę i dokonała zgłoszenia N. K. jako osoby współpracującej z (...) ze skutkiem od 07.04.2021 r.

Następnie w dniu 23.09.2021 r. płatnik składek T. R. (1) złożył wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za okres od 01.04.2021 r. do 31.08.2021 r. na formularzu ZUS US-9. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że składa przedmiotowy wniosek ze względu na korekty i błędną interpretację przepisów oraz regulaminu umowy franczyzy co do podlegania małżonki N. K. jako osoby współpracującej w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

W dniu 04.10.2021 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wpłynęło zawiadomienie płatnika składek T. R. (1) na formularzu ZUS Z-3b wraz z roszczeniem wnioskodawczyni N. K. o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 17.09.2021 r. do 15.10.2021 r.

Pismem z dnia 05.10.2021 r. (znak: OU150000/D/2021-021438/001) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na wniosek T. R. (1) z dnia 23.09.2021 r. na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.) wyraził zgodę na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od maja do sierpnia 2021 r., przy czym różnica składki za kwiecień 2021 r. wyniosła 6,06 zł zatem mieściła się w tolerancji błędu.

Z kolei pismem z dnia 14.10.2021 r. (znak: OU150000/D/2021-021330/001) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odnotował, że składki za maj, czerwiec, lipiec, sierpień 2021 r. zostały opłacone po terminie, natomiast w dniu 18.10.2021 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wpłynęło kolejne zawiadomienie płatnika składek T. R. (1) na formularzu ZUS Z-3b wraz z roszczeniem wnioskodawczyni o wypłatę zasiłku chorobowego za dalszy okres od 16.10.2021 r. do 05.11.2021 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 25.10.2021 r. (znak: (...)/K.1344148/2021 - (...)), wydaną na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133), odmówił N. K. prawa do zasiłku chorobowego od 17.09.2021 r. do 05.11.2021 r., podnosząc, że ponieważ z konta ubezpieczonej N. K. wynika, że dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu podlega od 01.09.2021 r., a przed powstaniem niezdolności do pracy wnioskodawczyni nie miała 90-dniowego okresu ubezpieczenia chorobowego i nie zachodzą wymienione okoliczności uprawniające do zasiłku chorobowego od pierwszego dnia ubezpieczenia (bez okresu wyczekiwania), to wnioskodawczyni nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni N. K. odwołała się w niniejszej sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy, albowiem nie były one kwestionowane przez strony i Sąd nie znalazł również podstaw do kwestionowania ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się również na zeznaniach świadka B. L. i częściowo zeznaniach świadka T. R. (1) (k. 28-29).

Z zeznań B. L. wynika, że prowadzi biuro rachunkowe i zajmuje się księgowym rozliczaniem firm, w tym działalności T. R. (1). Z jej zeznań wynika także, że początkowo N. K. podlegała ubezpieczeniom społecznym od kwietnia 2021 r. jako pracownik i z tego tytułu została zgłoszona do ZUS, natomiast we wrześniu 2021 r. świadek dokonał zmiany jej statusu z pracownika na osobę współpracującą, bo dowiedziała się, że wnioskodawczyni zawarła związek małżeński

z pracodawcą. To skutkowało tym, że N. K. powinna być zgłoszona do ZUS jako osoba współpracująca i składki powinny być opłacane od innej podstawy, przy czym składki od osoby współpracującej były wyższe niż od pracownika. Świadek wskazała, iż w związku z tym T. R. (1) wystąpił do ZUS o przywrócenie terminu do opłacania składek za żonę w podwyższonej wysokości i taką zgodę z ZUS dostał. Wyjaśniała, iż powziął wiadomość o związku małżeńskim wnioskodawczyni z T. R. (2), trwającym już w kwietniu 2021 r., po zgłoszeniu N. K. do ubezpieczenia pracowniczego. Wówczas dokonała wyrejestrowania N. K. z ubezpieczenia pracowniczego we wrześniu 2021 r. i z tą datą została ona wyłączona z ubezpieczenia pracowniczego, a zgłoszona do ubezpieczenia jako osoba współpracująca. W ocenie tego świadka wnioskodawczyni powinna być zgłoszona do ubezpieczenia jako osoba współpracująca z datą wsteczną.

Sąd dał wiarę tym zeznaniom świadka B. L. w całości, albowiem są one stanowcze, spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentach w aktach sprawy.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka T. R. (1) w części potwierdzającej zatrudnienie swojej żony N. K. jako pracownika i jej zgłoszenia do ZUS oraz powierzenia wszelkich czynności w tej sprawie księgowej B. L., gdyż są spójne i korespondują ze zgromadzonymi w tej sprawie dokumentami.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie N. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 423 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą systemową” osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby z nimi współpracujące podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z kolei art. 8 ust. 11 tej ustawy systemowej stanowi, że za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

W myśl zaś art. 11 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu, natomiast art. 11 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej wskazuje, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące podlegają na swój wniosek dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą zasiłkową” zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Jak wynika z art. 3 ust. 1 tej ustawy zasiłkowej tytuł ubezpieczenia chorobowego oznacza zatrudnienie lub inną działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W myśl art. 4 ustawy zasiłkowej ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu (ust. 1 pkt 1); po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie (ust. 1 pkt 2), przy czym do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie okresy ubezpieczenia chorobowego, jeżeli przerwa między nimi nie przekroczyła 30 dni lub była spowodowana urlopem wychowawczym, urlopem bezpłatnym albo odbywaniem czynnej służby wojskowej przez żołnierza niezawodowego (ust. 2).

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, że wnioskodawczyni N. K. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie swojego męża T. R. (1) na stanowisku kasjer sprzedawca od 07.04.2021 r. Niespornym jest również to, że w dniu 10.09.2021 r. dokonano korekty zgłoszenia N. K. do ubezpieczenia społecznego w ten sposób, że wyrejestrowano wnioskodawczynię z dniem 07.04.2021 r. z tytułu umowy o pracę i dokonano jej zgłoszenia jako osoby współpracującej z (...). Ponadto w związku z dokonaną korektą podstawy zgłoszenia N. K. do ubezpieczenia społecznego T. R. (1) złożył wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za okres od 01.04.2021 r. do 31.08.2021 r., a ZUS na taką czynność zgodę wyraził i składki na to ubezpieczenie zostały opłacone po terminie, ale w prawidłowej wysokości.

Spór pomiędzy wnioskodawczynią, a organem rentowym dotyczył zasadności odmowy przez ZUS prawa N. K. do zasiłku chorobowego za sporny okres czasu. Organ rentowy wywołał, że ze względu na dokonaną korektę podstawy do ubezpieczenia społecznego przez płatnika składek, w konsekwencji wyrejestrowania wnioskodawczyni z ubezpieczenia pracowniczego gwarantującego obowiązkowe ubezpieczenie chorobowe, N. K. jako współpracująca z osobą prowadzącą działalność gospodarczą podlega odrębnemu – dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu – od 10.09.2021 r. Z tego względu organ rentowy uznał, że na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, tj. z powodu braku 90-dniowego ubezpieczenia chorobowego, wnioskodawczyni nie ma prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres. Wnioskodawczyni N. K. podnosiła natomiast, że poprzez zgodę ZUS na przywrócenie terminu na opłacenie po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ze względu na korektę podstawy jej zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego, ma ona prawo do spornego świadczenia.

Podstawą wydania przez organ rentowy zgody na opłacenie składki po terminie przez T. R. (1) był art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 423) stanowiący, że objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Zdaniem Sądu, całkowicie niezrozumiałym jest działanie organu rentowego, polegające na uznaniu N. K. za osobę objętą dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od dnia 10.09.2021 r. (tj. daty ponownego zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczenia) i jednoczesnym udzieleniu zgody T. R. (2) na uregulowanie należnych składek na to ubezpieczenie po terminie, a we wniosku wyraźnie wskazał on, że jego podstawą jest złożona korekta deklaracji N. K. i objęcie jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym jako osoby współpracującej. Jak wynika z zeznań świadka B. L., którym Sąd dał wiarę w całości, w związku ze zgodą ZUS, kwoty wynikające z różnicy składek zostały skorygowane wraz z odsetkami ze skutkiem od kwietnia 2021 r. i uregulowane. Ponadto jak wskazała B. L. zmianę zgłoszenia wnioskodawczyni jako osoby współpracującej wprowadziła ze skutkiem od 07.04.2021 r.

W ocenie Sądu, organ rentowy udzielając zgody T. R. (2) na opłacenie składek na dobrowolne ubezpieczenie zdrowotne po terminie z wymienionych wyżej przyczyn nie może następnie uchylać się od obowiązku wypłaty świadczeń, których podstawą jest opłacanie przedmiotowych składek. Ponadto należy zauważyć, iż w okresie od 07.04.2021r. w związku z zawartą umową o pracę pomiędzy N. K., a T. R. (2) reprezentującym „Sklep (...) nr (...) ul. (...) (...) (...) K. Przedsiębiorstwo Handlowe (...)”, płatnik składek uiszczal wszelkie składki na ubezpieczenia społeczne wnioskodawczyni i ten okres ubezpieczenia, następnie uznany za formalnie nieprawidłowe, nie może być traktowany jak niebyły i nie może wywoływać dla N. K. negatywnych skutków prawnych przez nią niewywołanych i niezawinionych.

Reasumując, zdaniem Sądu, wnioskodawczyni po korekcie podstawy ubezpieczenia społecznego, nabyła status ubezpieczonej jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność gospodarczą od dnia 07.04.2021r., a jeśliby nawet przyjąć, że ten status posiada dopiero od daty korekty ubezpieczenia, czyli 10.09.2021r., to należy też przyjąć, iż w okresie od 07.04.2021r. podlegała innemu ubezpieczeniu, a mianowicie pracowniczemu. W obu powyższych

sytuacjach wnioskodawczyni niewątpliwie spełniła wymogi do nabycia prawa do zasiłku chorobowego określone w art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 powołanej wyżej ustawy zasiłkowej.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu, należało uznać, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest wadliwa (nieprawidłowa), a wobec tego odwołanie N. K. jest w pełni uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie.

Dlatego też, Sąd uwzględniając to odwołanie, zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w ten sposób, że przyznał N. K. prawo do zasiłku chorobowego od 17.09.2021 r. do 05.11.2021 r., orzekając jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sędzia Ryszard Karczewski

.